

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab Anno 1746. usque ad
Annum 1749

Luxemburgi, 1753

V. Christifideles Indulgentias visitantibus Ecclesiam concessas, etiam
Sanctissima Eucharistia non exposita, luçantur: Et de frequenti ejusdem
Sanctissimæ Eucharistiæ expositione. 16. Aprilis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74761](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74761)

VI.

Christifideles Indulgentias visitantibus Ecclesiam concessas, etiam SSina Eucharistia non exposita, lucrantur: Et de frequentij eiusdem Sanctissimæ Eucharistia expositione.

Venerabili Fratri Episcopo Warmiensi.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabilis Frater, salutem; & Apostolicam Benedictionem.

Duo Postulata Pontifici facta.

Quoad primum. Indulgentia acquiritur juxta formam, sub qua concessa fuerit.

Card. de Bissy rejecit opinionem, quod pro omnibus Indulgentiis lucrands requiratur expositio SS. Sacramenti.

Quando expositio requiratur.

De secundo postulato.

ACCEDIMUS in Civitate vestra frequenter exponi publicè Divina Mysteria, & imperitam multitudinem in eo errore versari, ut arbitretur non lucrari Indulgentias, quæ conceduntur Christifidelibus ad Ecclesiam accedentibus, nisi publicæ venerationi in iisdem sacris ædibus Divina Eucharistia proponatur.

Tam falsa opinio dissimulari non debet, cum indulgentias assequantur illi, qui omni peccati labe expiati satisfaciunt univèrsis operibus, quæ præscribuntur ab eo, qui sacras Indulgentias largitus est: Quamobrem si minimè præcipiatur Fidelibus, ut sacra Mysteria publicè exposita venerentur, apertissimè constat in errorem maximum adduci eos, qui asserunt Indulgentias, quæ tribuuntur Fidelibus Ecclesiam invistentibus, haud comparari, nisi sacrum Eucharistia Sacramentum in ipsa adorationi publicæ exhibeatur.

In Dicecesi Tullensi (uti deprehenditur ex Rituali probati Viri Cardinalis de Bissy pag. 255.) quidam Regulares contenderunt se posse Divina Mysteria publicè exponere, licet Episcopi facultas non intercederet, ob eam causam, quod Indulgentias ipsorum Ecclesiis concessas lucrari populus minimè posset, nisi cum ad easdem Ecclesias accederet, Divinam Eucharistiam publicè expositam adoraret: Itaque Cardinalis de Bissy in Rituali, quod superius nominavimus, inanem prorsus ipsorum opinionem demonstravit, eò quod in illis Indulgentiis concedendis indicium non fuerat, ut Fideles pro Indulgentiis lucrands ante Sacramentum Eucharistia publicè expositum preces effunderent.

Porro id necessariò requiritur ad consequendas eas Indulgentias, quæ Fidelibus conferuntur, qui Deum precantur in illis Ecclesiis, ubi Divina Mysteria spatio continuo quadraginta horarum exposita publicè sunt; etenim id omnino præcipitur in hac Indulgentia concedenda, quæ a quadraginta horis continuis nomen accepit. Equidem veteris disciplinae severitate remissa, nunc eadem Indulgentia concedi intelligitur, etiam si Sacramentum Eucharistia per horas quadraginta continuas gravissimis de causis minimè proster, modò tamen horis diurnis semper expositum publicè relinquatur. De hac re plura tradita sunt in libro Patris Theodori a Spiritu Sancto Carmelita discalceati adhuc superstitis, qui inter Consultores Congregationis Indulgentiarum adnumeratur, tom. 2. cap. 2. art. 3. §. 2. Ipse quoque commemorat in eadem Congregatione propositum ac disceptatum fuisse, utrum abroganda videretur inducta jam consuetudo, ob quam peculiare quædam Indulgentia concedi solent, cum Divina Mysteria minori pompâ in Ecclesiis adoranda proponuntur, responsumque fuisse, nihil certi statui oportere, cum a diversis rerum, ac temporum circumstantiis id omnino pendeat, ac dijudicandum sit.

Hactenus de illorum errore, qui se carere Indulgentiis putant, nisi Eucharistia Sacramentum proster in Ecclesia, licet inter opera prescripta id minimè recenseatur, nunc ad alia, quæ a nobis postulantur, respondeamus, videlicet, an

sacra Eucharistia, quæ frequentissimè in ista Civitate publicè exponi solet, deinceps adorationi Fidelium rariùs exponenda videatur; an etiam Ecclesiæ, an dies, in quibus id permittendum judicabitur, ab Episcopo designari debeant.

Illud in primis certissimum est huic Sedi Apostolicæ, in quibuscumque Ecclesiis etiam privilegio immunibus sive secularibus, sive Regularibus, non licere exponi publicè Divinam Eucharistiam, nisi causa publica, & Episcopi facultas intervernerint; solius autem Episcopi partes esse, ut causa publicæ meritum expendat, ac declaret. Id nos ipsi luculenter ostendimus in nostra Institutione, quam Bononiæ in lucem emisimus, cum illam Ecclesiam præsentem administrarem; & quæ italico sermone a nobis confecta decimo loco tomi secundi continetur. Ipsa nuper cum reliquis latinè reddita fuit, quæ omnes typis quamprimum committentur; In illa igitur Institutione cognitum perspectumque fecimus, quàm difficile re ipsa sit decernere, utrum probanda; an improbanda sit Eucharistici Sacramenti frequens expositio. Hec sanè quæstio conferri potest cum alia quæstione, utrum consentaneum magis judicetur rem Divinam singulis diebus conficere; an verò aliquando intermittere; utrum pariter illi, qui Sacerdotes non sunt, & tamen ad percipiendam Eucharistiam quotidie accedunt, laude, an censurâ digni videantur. Nullum his quæstionibus responsum fieri potest, nisi antea declarentur peculiare rerum circumstantiæ, ex quibus omnis solutio difficultatis desumenda est.

Si, qui frequentes Eucharistia expositiones improbant, in medium afferunt irreverentiam, quæ plerumque cum ejusmodi frequentia conjungitur. Contra verò intelligimus veteri consuetudine factum esse, ut frequenter in ista Civitate Sacra Mysteria publicè exponantur, quæ si abrogetur, fore ut populi Religio, ac pietas immutetur, ac turbæ concitentur. Itaque, qui præsens isthic versaris, & animarum curæ ac gubernatio præpositus es, omnem operam, studiumque impendere debes, ut populus cultu, quo decet, ac veneratione Divinam Eucharistiam prosequatur. Quod si pro re consequenda opportunum existimes, frequentes Eucharistia expositiones diminuire, eâ prudentiâ consilioque hoc negotium admittes, itaut Pusilli nullum scandalum, & offensionem patiantur; Rectores Ecclesiarum convocet, cum quibus tempus idoneum constituas, quo sacra Mysteria exponenda in qualibet Ecclesia sibi videantur; Ipsas Divina Eucharistia expositiones ita distribuas, ut in singulis urbis Regionibus sacra Mysteria publicæ venerationi quotidie exhibeantur, ne populus cultum deserat, quem Sacra Eucharistia præstare consuevit. Interim, si plebem in eodem errore permanentem deprehendas, videlicet Indulgentiam nullam haberi, nisi in Ecclesia Divinum proster Eucharistia Sacramentum, tum populo pollicearis te rogaturum abs Sede Apostolica, ut novam, ac veram Indulgentiam largiatur illis, qui deinceps Ecclesiam, vel Ecclesias invisent, ubi Sacra Mysteria exposita publicè fuerint. Quod si a nobis hæc postulentur, populi votis obsecundabimus, eumque Theauris Indulgentiarum cumulare non omitteremus. Hæc scribenda ad te putavimus, ut responsum propositis quæstionibus redderemus: Postremo Tibi Benedictionem Apostolicam impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majori die 16. Aprilis 1746. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

Quibus in casibus conveniens sit Sanctissimi expositio.

Consilium, quod a Pontifici præbetur.

Dat. die 16. Aprilis 1746.